

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಗೆ ಗೊತ್ತು. ಘಾಮುನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವರಂಬಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನ ಅನ್ನತ್ವಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಲವು ಕಾಲಂಗಳಿರುವುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂಶಿಗೇ ಕಟ್ಟಬಾಂಕೋ ಸ್ಥಾಫ್ ನಮಗೆ ಬಿಡುವಿಲ್ಲ; ಘಾರಂ ಭತ್ತಿರ್ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಲ್ಲ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗಾರಾದ ಗ್ರಾಹಕರು ‘ಅಗಲ್’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಪರಿಚಿತರು, ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತಿಯವರು ಇದ್ದರೆ ಭತ್ತಿರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದುಂಟು. ಮಾನೇಜರ್ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಡಿಪ್ರೋಸಿಟ್ ಮಾಡುವವರ ಓಪನಿಂಗ್ ಘಾಮುನ್ನು ಭತ್ತಿರ್ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದಿದೆ. ಗಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮದು ಒಂಥರಾ ವೇಶಾವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಪ್ಪಗೆ

ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಅನುಕೂಲ ಅಗುವುದಾದರೆ ಕೈಕಾಲು ಹಿಡಿಯಬೇಕು; ಕಳ್ಳಿರು, ಸುಳ್ಳಿರು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಾರಿಗಳು, ದಂಡಕೋರರು, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಗತ್ಯಕ್ತ ತಕ್ಕಂತೆ ಓಲ್ಯೆಸಬೇಕು; ಸಾಲ ಪಡೆಯಿವಾಗ ಬಿಳಿಬಿಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಾಲಿಗರು ವಸೂಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಹೀನೇಸುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಜೀರ್ಣಗೆ ಮಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು.

ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ ಆಕೆಯ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರು. ‘ಸಾವಿ’ ಎಂದಳು. ಇಲ್ಲಕ್ಕನ್ನು ಬಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ತಿ ಎಂದಿತ್ತು. ‘ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ತಿ ಎಂದಿದೆ. ಪೂರ್ತಿ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ’ ಎಂದರು. ಸಾವಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ, ಹೆಸರು ಸಾವಿತ್ತಿ ಎಂದಳು. ಜನ್ಮ ದಿನಾಂಕ ಜನವರಿ ಒಂದು ಎಂದಿತ್ತು. ಮುಣ್ಡ

